

syv tiltalefrafald pr. ung person, før der skete noget.

Men jeg vil altså godt have, at de, der mener, der bliver givet for mange tiltalefrafald, kommer med et statistisk belæg herfor enten her eller i udvalgene samt tilkendegiver, hvad det præcis er for tiltalefrafald, de er så meget imod. Er det dem uden vilkår? Er det dem, der har vilkår, men vilkår af en særlig karakter? Eller hvad er det for nogle?

Jeg vil også godt tale lidt om straffeattesterne, for jeg har jo også hørt nogen tale om, at når man har begået en forbrydelse og har afsonet, skal tavlen viskes ren. Jamen hvad i alverden hjælper det, hvis éns straffeattest er belastet dermed og man ikke engang kan blive flaskedreng i butikken henne om hjørnet? Er tavlen så visket ren? Det er der da ikke meget der tyder på.

Så det ville være dejligt, om der kunne komme et entydigt udsagn, en entydig besked under denne debat fra alle Folketingets partier til alle de arbejdsgivere, som i disse år i stigende omfang kræver at se en straffeattest bare for at ansætte en flaskedreng, og jo højere man stiger i graderne, jo sværere bliver det at finde et job, hvis man har noget stående på straffeattesten. Så med hensyn til at viske tavlen ren er det da ikke særlig konsekvent for den del af samfundet.

Det er muligt, at vi som lovgivere bliver nødt til at gøre noget ved disse regler. Jeg noterede mig, og jeg ved også godt, at der, som fru Dorte Bennedsen sagde, er et udvalgsarbejde i gang i så henseende, og det er da muligt, det ender med, at hvis man i det private erhvervsliv og hos de offentlige arbejdsgivere ikke vil begynde at tænke i lidt andre baner i så henseende, bliver vi nødt til at gribe lovgivningsmæssigt ind.

Så vil jeg også godt sige lidt om det, man kan kalde andengenerationsindvandrerne. Jeg lagde mærke til, at hr. Bruno Jerup havde en særlig betegnelse, nemlig førstegenerationsdanskerne. Det er selvfølgelig også en måde at sige det på; vi ved alle sammen, hvad vi dér taler om. Jeg tror, det er nødvendigt, at man i de sociale forvaltninger går ind i en nærmere analyse af, hvad situationen er for disse familier. Det er jo nogle, som kommer med et familiemønster, som de stadig væk prøver at opretholde, og som svarer til det, der gjaldt i danske kernefamilier for 30-40 år siden eller endnu længere tilbage.

Det vil sige et familiemønster med en far, der har en rigtig faderrolle, og som tror og skal give udseende af, at det er ham, der bestemmer det

hele, mens det i realiteten ofte er moren, der klarer det i det daglige, men det er altså faren, der skal føre ordet. Og lige pludselig er han i en situation, hvor han ikke har noget arbejde. Han mister sin selvrespekt, han kan ikke tale sproget ordentligt i det land, hvor han bor, men børnene, der går i skole, kommer hjem og kan klare det hele og skal hjælpe faren, når han skal i forretninger og sådan noget, så dér mister børnene totalt respekten for den far, som ellers skulle have det hele.

Det kunne være, man skulle overveje en særlig målrettet indsats over for den pågældende far. Det er måske noget, der vil uddø med årene, men jeg hører i hvert fald også borgerlige politikere sige, at i hvert fald de unge, der er dér, har en anden kulturarv og anden adfærd end den, vi andre har. Jamen dermed erkender man jo og bekræfter faktisk, at vi i Danmark har en holdning til disse retspolitiske spørgsmål, som vi skal holde fast ved, og som er ganske anderledes end de landes, hvor indvandrerne kommer fra, og hvor man netop har hårde reaktioner. Det må jo dog være en tilståelsessag fra de partiers side, at vi skal fastholde den kurs, vi har haft indtil nu.

Og så til allersidst to ord om kommunerne. Jeg noterede mig Venstres ordførers ord om, at det kunne være, at kriminalforsorgen skulle til at tage lidt mere håndfast fat på kommunerne. Det kan jeg kun være 100 pct. enig i, men det er dog for ringe, at der i Danmark er så mange kommuner med de politiske flertal, de end måtte have, der er så afvisende over for at integrere folk, som er kommet på kant med samfundet, som tilfældet er. De eksporterer jo faktisk mange steder deres problemer til nabokommunen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der var meget spændende i det, hr. Elmquist sagde, og der er meget af det, som jeg gerne vil kommentere. Nu må vi se, om jeg når det i denne her bemærkning, ellers må jeg tage en mere.

Det første, som jeg hæftede mig ved, var talen om revselsesretten. Vi kan være 100 pct. enige i, at det er fuldstændig uacceptabelt, hvis forældre banker deres børn. Ingen tvivl om det. Når det er slået fast, synes jeg alligevel, at jeg gerne vil stille et spørgsmål til hr. Bjørn Elmquist.

Før i tiden var det jo sådan, at det var forældrene, der opdrog børnene. I dag bliver langt de fleste børn opdraget af det offentlige. I dag bliver der lagt meget mere vægt på, at selv en